

„Šis projektas finansuojamas remiant Europos Komisijai. Šis leidinys (pranešimas) atspindi tik autoriaus požiūrį, todėl Komisija negali būti laikoma atsakinga už bet kokį jame pateikiamos informacijos naudojimą“.

Tautodaile, literatūra, menu ir žolelių arbata kvepianti biblioteka

„...Esu žolė po prabėgančiom vaiko kojom, žemės dulkelė suspausta pirmapradžių šaknų, pirmasis žmogiškas medis, Dievo karalystė ir sielos pasipriešinimas didvyrių žemėj...“, - šiais poeto Jono Zdanio filosofiniais apmąstymais buvo pradėtas tautodailininkės Linos Kabelkaitės siuvinėtų staltiesių ir paveikslų parodos atidarymas, vykęs rugpjūčio 19 d. Lazdijų viešojoje bibliotekoje. Tai jau 23-ioji tautodailininkės siuvinėtų darbų paroda. Renginio metu žiūrovus džiugino ne tik autorės darbai, bet ir lietuvių liaudies dainos, kurias atliko kolektyvas „Rieciemėlis“, vadovaujamas Reginos Kaveckienės. Dalyvius sužavėjo jaunosios atlikėjos Ingridos Čepononytės padainuota lietuvių liaudies daina „Tekta teka skaisti saulė“.

„Kiek save atsimenu – siuvinėju. Mano mama irgi daug siuvinėjo, visa tai įdiegė ir man. Siuvinėjimas ugdo darbštumą, kantrybę, rankų darbas masažuoja rankų taškus. Esu sukūrusi 19 siuvinėtų darbų. Vieną darbą sukurti užrunka nuo mėnesio iki vienerių metų. Be siuvinėjimo dar audžiu, fotografuoju, mėgstu tradicinius užsiėmimus. Esu surengusi 20 savo fotografijų parodų įvairiuose miestuose“, – pasakojo darbų autorė. Pasak jos, tautodailė po truputį nyksta, vis mažiau jaunimo tuo užsiima. Tad paklausta, ką norėtų palinkėti jaunuoliams, atsakė: „Sveikinčiau jaunuolius, kuriuos domina siuvinėjimo menas ir siūlyčiau ieškoti bendraminčių, semtis naujų idėjų“. Artimiausiu metu Lina Kabelkaitė sakė, jog planuoja išsiuvinėti žiemos peizažą: „Tai bus sunkus darbas, nes žiemą siuvinėti sudėtinga“, - mintimis dalinosi tautodailininkė.

Žymi prozininkė ir kolektyvo „Rieciemėlis“ narė Zuzana Urbonaitė pristatė savo sukurtus atvirukus, papasakojo apie jų gamybą ir pažadėjo visus, kas norės, mielai pamokyti juos daryti. „Nesu amatininkė, bet užsiimu tuo, kas man prie „dūšios“. Atvirukų gaminimas, tai mano laisvalaikis“, - sakė ji.

Rugpjūčio mėnesį švenčiama Žolinių šventė paskatino prisiminti Žolinių tradicijas. Aldona Šukienė bei Virginija Bukauskienė pasidalino žiniomis apie žoleles ir jų gydomąsias savybes. Aldona Šukienė, žolininkė, buvusi bibliotekininkė ir kraštotyrininkė pasakojo apie savo patirtį, renkamus žolynus, jų galią žmogaus sveikatai. „Žolelėmis, jų gydomosiomis savybėmis pradėjau domėtis nuo 24 metų. Sūnus dažnai sirgdavo, jam buvo alergija, o tokios ligos tuo metu niekas nežinojo. Žymi profesorė ir žolininkė Eugenija Šimkūnaitė man labai padėjo. Nuo to laiko pradėjau rinkti žoleles, jas džiovinti, gerti žolelių arbatą, daryti vones rankoms, kojoms. Taip pat nuoširdžiai draugauju su medžiais, mėgstu prie jų prisiglausti, pasikalbėti su jais,“ - pasakojo žolininkė. Kita žolininkė, etninės kultūros atstovė ir kartais net ragana vadinama Virginija Bukauskienė sakė nuo pat mažens domėjusis žolėmis. „Vaikystėje su jomis žaisdavau, pindavau ajero šaknis ir iš jų gaminau lėles. Dabar gaminu žolelių arbatas, vaistus“, - sakė Virginija Bukauskienė.

Po renginio dar ilgai netilo dalyvių šnekučiavimai. Jie vaišinosi naminiu sūriu, medumi, ragavo žolininkių paruoštos žolelių arbatos.

Visoms renginio dalyvėms įteiktos Lazdijų rajono savivaldybės viešosios bibliotekos padėkos už etninės kultūros puoselėjimą.

Pasak renginio organizatorės ir vedėjos Renatos Rudienės, tokio pobūdžio renginiai suartina bendruomenės narius, skatina žmones bendrauti, pasidalinti informacija, įgytomis žiniomis, o jaunimą domėtis etnine prigimtimi, kultūra ir ją populiarinti.

Deimantė Povilaikaitė